

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5808010701
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5808010701.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom 12. júna 2018 prejednal odvolania podané obžalovaným A. N., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/264/2008-1044 zo dňa 24.3.2017 a proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/264/2008-1068 zo dňa 27.10.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/264/2008-1044 zo dňa 24.3.2017 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/264/2008-1068 zo dňa 27.10.2017.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného A. N., nar. XX.X.XXXX, v N., trvale bytom S., A. R. č. XXXX/XX, prechodne bytom N., A. XX, t.č. vo väzbe v Rakúsku,

o s l o b o d z u j e

podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo, sp.zn. Pv 8/2008 zo dňa 15.12.2008, podľa ktorej sa mal dopustiť prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., v časti spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v bode 4./, 7./ tak, že:

4./ dňa 31.3.2005 v čase od 19.30 hod. do 22.13 hod., na Ulici Pri starej prachárni č. 2 v Bratislave, spoločne (s O. Z. - poznámka krajského súdu) nezisteným spôsobom vošli do riadne uzamknutého vozidla Mercedes Benz 250, ev. č.: BA-250CE, a odviezli sa na ňom preč, v úmysle si ho ponechať, čím spôsobil majiteľovi vozidla M. R., nar. X.X.XXXX, škodu vo výške 18.498,- Sk (614,02 Eur - poznámka krajského súdu),

7./ v čase od 21.30 hod. dňa 25.3.2005 do 22.00 hod. dňa 26.3.2005 na Súbežnej ulici č. 1 v Bratislave, pred bránami do garáže, nezisteným spôsobom vnikol do uzamknutého vozidla Avia 21 Furgon, ev. č.: BA-515JY, s ktorým odišiel preč a následne ho predal do Zberne surovín, čím spôsobil V. S., nar. X.XX.XXXX škodu vo výške 23.144,- Sk (768,24 Eur - poznámka krajského súdu),

pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný,

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného V. S., nar. X.XX.XXXX, A. č. XXXX/XX N., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/264/2008-1044 z 24.3.2017 bol obžalovaný A. N. uznaný za vinného, že:

„4/ dňa 31.03.2005 v čase od 19:30 hod. do 22:13 hod., na Ulici Pri starej prachárni č. 2 v Bratislave, spoločne nezisteným spôsobom vošli do riadne uzamknutého vozidla Mercedes Benz 250, ev. č.: BA-250CE, a odviezli sa na ňom preč, v úmysle si ho ponechať, čím spôsobili majiteľovi vozidla M. R., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 614,02 Eur,

7/ v čase od 21:30 hod. dňa 25.03.2005 do 22:00 hod. dňa 26.03.2005 na Súbežnej ulici č. 1 v Bratislave, pred bránami do garáže, nezisteným spôsobom vznikol do uzamknutého vozidla Avia 21 Furgon, ev. č.: BA-515JY, s ktorým odišiel preč a následne ho predal do Zberne surovín, čím spôsobil V. S., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 768,24 Eur“,

čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v časti spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 500,- (päťsto) Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) dní nepodmienečne.

Zo zápisnice o vyhlásení rozsudku z 24.3.2017 (č.l. 1037-1038) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku a jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku prokurátor uviedol, že žiada doručiť rozhodnutie súdu, pričom rozsudok bol vyhlásený v neprítomnosti obžalovaného A. N. a v neprítomnosti jeho obhajcu.

Dňa 1.6.2017 súdu prvého stupňa bolo doručené „odvolanie obžalovaného A. N. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 24.3.2017, sp.zn. 4T/264/2008 podľa § 306 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku“ podané prostredníctvom zvoleného obhajcu, ktorý odvolanie odôvodnil nasledovne:

„Vážení súd,

v trestnej veci obžalovaného A. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. 3, N., štátne občianstvo SR (ďalej aj „obžalovaný“ v príslušnom gramatickom tvare) v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom v Námestove, sp.zn. 4T/264/2008, týmto podáva obžalovaný prostredníctvom obhajcu o d v o l a n i e proti rozsudku Okresného súdu v Námestove zo dňa 24.03.2017 (ďalej aj „rozsudok“), ktorým ho súd uznal vinným v bode 4 a v bode 7 obžaloby na skutkovom a právnom základe uvedenom vo výroku predmetného týmto odvolaním napadnutého rozsudku.

Predmetný rozsudok je nepreskúmateľný (nezákonný), nakoľko neobsahuje riadne odôvodnenie ako vyžaduje ustanovenie § 168 ods.1 Trestného poriadku, konkrétne z rozsudku (odôvodnenia) nie je možné zistiť na základe akých dôkazov súd prvého stupňa uznal vinu obžalovaného a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Táto časť odôvodnenia rozsudku úplne absentuje, a pritom ide o jadro odôvodnenia. V rozsudku sú uvedené iba opisy výpovedí svedkov, avšak už ďalej nie je uvedené, či uvedené dôkazné prostriedky predstavujú dôkazy, resp. ktoré dokázané skutočnosti z nich súd vyvodil vo vzťahu k vine alebo trestu. Samotný tento nedostatok zakladá nezákonnosť rozsudku.

Nad rámec vyššie uvedenej nezákonnosti je potrebné poukázať na „pokos“ súdu prvého stupňa odôvodniť vinu vo vzťahu ku skutku 4 a skutku 7. Pri skutku 4 súd uvádza, že obhajoba obžalovaného bola vyvrátená výsluchom svedka M. R., ktorý opoznal pri rekognícii v prípravnom konaní obžalovaného a osobu O. Z.. Uvedená skutočnosť však nepredstavuje žiadny dôkazný význam ku skutku, resp. k skutočnosti, že sa mal obžalovaný dopustiť krádeže vlámaním do osobného motorového vozidla s úmyslom si ho ponechať tak ako je uvedené vo výroku. Svedok R. nevidel obžalovaný vniknúť do uvedeného vozidla mercedes, ani ho nevidel ťahať toto vozidlo. Z jeho výsluchu vyplynulo, že uvedené vozidlo mu bolo odcudzené dňa 31.03.2005 vo večerných hodinách, pričom až na druhý deň poobede mu mal volať známy, že videl, že uvedené vozidlo je odstavené na kraji cesty. V spisovom materiály neexistuje žiadny dôkaz o tom, že by obžalovaný dňa 31.03.2005 od 19.30 hod do 22.13 hod. vnikol do uvedeného vozidlo v úmysle si ho prisvojiť, či už sám alebo spolu s inou osobou. Samotná skutočnosť, že na druhý deň mal byť videný uvedeným svedkom pri vozidle potvrdzuje skutočnosť opakovane v konaní uvádzanú obžalovaným, že bol požiadaný o odťah vozidla, lebo malo byť pokazené. Uvedené potvrdzujú aj dôkazy výsluchy príslušníkov PZ, ktorý uvedené vozidlo aj obžalovaného pri odťahu kontrolovali.

V trestnom konaní musí byť skutok preukázaný tak, aby neboli pochybnosti o tom, kto skutok spáchal, alebo v tom, či sa skutok stal tak ako je uvedené v obžalobe. Podstatnou skutočnosťou je, že prokuratúra nepredložila žiadny priamy ani súbor do seba zapadajúcich a vzájomne sa podporujúcich nepriamych dôkazov, ktoré by preukazovali, že obžalovaný dňa 31.03.2005 od 19.30 hod do 22.13 hod. na ulici pri Starej Prachárni č. 2 v Bratislave neoprávnene vnikol (či už zisteným alebo nezisteným spôsobom) do uvedeného vozidla v úmysle si ho prisvojiť. Tento skutok, teda jeho vymedzenie miestom, časom a spôsobom jeho spáchania je predmetom trestného konania, a preto dôkazy musia preukazovať skutočnosti k týmto premisám. Predmetom trestného konania nie je skutok z 01.04.2005 na inom mieste v Bratislave.

Z odôvodnenia vôbec nie je zrejmé ako sa súd vysporiadal s vykonanými dôkazmi najmä vo vzťahu k výsluchu spoluobžalovaného O. Z., ktorého trestná vec bola už právoplatne ukončená.

Výrok súdu v bode 4 trpí nesprávnym a zmätočným opisom, nakoľko obsahuje spojenie „spoločne nezisteným spôsobom vošli do riadne uzamknutého“, avšak výrok už neobsahuje identifikáciu osoby, s ktorou mal obžalovaný tak spoločne vojsť do uvedeného vozidla.

Ďalšou skutočnosťou, ktorú súd nedostatočne dôkazne vyhodnotil je okolnosť, že vo výroku ku skutku 4 je uvedené, že „odviezli sa na ňom preč, v úmysle si ho ponechať“, avšak z vykonaného dokazovania najmä výsluchu svedka R. vyplýva, že vo vozidle nebola batéria a bolo dlhodobo odparkované a nepoužívané. Z uvedeného vyplýva, že na vozidle samotnom nemohol žiadny páchatel' a teda ani obžalovaný odísť preč, nakoľko bolo nepojazdné.

Vo vzťahu ku skutku v bode 7 obžaloby je odôvodnenie rozsudku nie len nezákonné ale je v rozpore s princípom akejkoľvek dôkaznej logiky. Okrem toho, že súd ani pri tomto skutku neuvádza na základe akých dôkazov uznal vinu obžalovaného za tento skutok, súd uvádza, že sa „skôr priklonil k tomu, že obžalovaný sa zrejme spoliehal na to, že ho nik nespozná a nepríde sa na to, že to bol on a práve preto predložil svoj občiansky preukaz totožnosti“. Uvedené tvrdenie súdu je až absurdné, nakoľko ak niekto chce zakryť svoju trestnú činnosť, resp. chce zakryť príjemcu, ktorý má nelegálny príjem z trestnej činnosti v danom prípade odovzdá ukradnuté auto do zberu, tak to zrejme nerobí tak, že predloží svoj vlastný občiansky preukaz, nakoľko podľa neho a údajov v ňom vo výkupe šrotu sa okamžite zistí kto odovzdal uvedené vozidlo do zberu (šrotu).

Uvedené odôvodnenie súdu je preto nepriliehavé a bez dôkaznej súvislosti. Znova ani pri tomto skutku neexistuje žiadny priamy dôkaz ani súbor nepriamych dôkazov, ktoré by preukazovali, že obžalovaný v čase od 21.30 hod dňa 25.03.2005 do 22.00 hod dňa 26.03.2005 na Súbežnej ulici č.1 v Bratislave vnikol pred bránami garáže do predmetného vozidla Avia furgon. Z výsluchu svedka U. vyplýva, že každý kto priniesol do zberu staré vozidlo musel predložiť občiansky preukaz, pričom údaje z neho boli zaznamenané na potvrdeniach o odovzdaní vozidla o zberu a vyplatení protihodnoty tzv. šrotového.

Podľa Nálezov Ústavného súdu SR a rozhodnutí NS SR nikdy nemožno vytvoriť taký precedens, na základe ktorého by bolo možné uznať za vinného obžalovaného bez existencie nespochybniteľných zdokumentovaných priamych dôkazov alebo preukazateľnej siete nepriamych dôkazov, ktoré vytvárajú logickú sieť (viď. m.m. rozhodnutie NS SR sp. zn. 6To/5/2011).

Podľa uznesenia NS SR č.k. 3To 4/2010 zo dňa 2.6.2010, str. 4, aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov je vlastne nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci. A práve táto procesnoprávna zásada vyžaduje, aby súd oprel svoje zistenia o vine a treste o jednoznačne zistené a preukázané fakty a nie iba o pravdepodobnosť, či domnienku. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia. Podľa uznesenia NS SR č.k. 2To 67/2006 zo dňa 27.5.2008, str. 10,11, obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu, ale vina mu musí byť dokázaná a to spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti. Podľa uznesenia NS SR č.k. 5To 17/2009 zo dňa 25.2.2010, str. 3,4, súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domniek a hypotéz, čo aj s vysokým stupňom pravdepodobnosti, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja, napr. čo do osoby vinníka a pod.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu v danej trestnej veci mal súd nepochybne použiť zásadu in dubio pro reo. Vzhľadom na vyššie uvedené (nepreskúmateľnosť rozsudku) a neúplné a nejasné skutkové a dôkazné zistenia a pochybnosti v nich navrhujeme podľa § 321 ods.1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušiť rozsudok Okresného súdu v Námestove zo dňa 24.03.2017, sp.zn. 4T/264/2008 a podľa § 322 ods.1 Trestného poriadku vrátiť súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol".

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k odôvodneniu odvolania obžalovaného A. N..

Krajský súd v Žiline uznesením, č.k. 1To/77/2017-1056 z 25.7.2017, podľa § 322 ods. 2 Tr. por. bez zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o vine a treste vrátil vec súdu prvého stupňa na doplnenie chýbajúceho výroku o uplatnenom nároku na náhradu škody.

Okresný súd Námestovo rozsudkom, č.k. 4T/264/2008-1068 z 27.10.2017, podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému A. N. povinnosť nahradiť poškodenému V. S.kodu vo výške 768,24 Eur z titulu uplatneného nároku na náhradu škody. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného V. S. odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný súdny proces.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 27.10.2017 (č.l. 1064-1065 spisu) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku (v neprítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu), jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku prokurátor uviedol, že žiada doručiť rozhodnutie súdu.

Dňa 2.1.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené „odvolanie obžalovaného A. N. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 27.10.2017, sp.zn. 4T/264/2008 podľa § 306 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku" prostredníctvom obhajcu, ktorý odôvodnil odvolanie nasledovne:

„Vážení súd,

v trestnej veci obžalovaného A. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. X, N., štátne občianstvo SR (ďalej aj „obžalovaný" v príslušnom gramatickom tvare) vedenej pred Okresným súdom v Námestove, sp.zn. 4T/264/2008, týmto podáva obžalovaný prostredníctvom obhajcu o d v o l a n i e proti rozsudku Okresného súdu v Námestove zo dňa 27.10.2017, ktorým rozsudkom súd prvého stupňa doplnil chýbajúci výrok o náhrade škody vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu v Námestove zo dňa 24.03.2017, ktorým súd uznal obžalovaného vinným v bode 4 a v bode 7.

Predmetný rozsudok zo dňa 24.03.2017 napadol obžalovaný odvolaním zo dňa 23.05.2017, doručené súdu 01.06.2017. Vzhľadom na to, že obžalovaný podal odvolanie voči predmetnému rozsudku, čo do výrokov o vine podáva aj odvolanie voči rozsudku, ktorým súd doplnil chýbajúci výrok o náhrade škody. Obžalovaný tak ako je uvedené v odvolaní zo dňa 23.05.2017 považuje rozsudok zo dňa 24.03.2017 za nepreskúmateľný (nezákonný), a súčasne má za to, že dôkazná situácia bez pochybností nepreukazuje vinu obžalovaného. S poukazom na uvedené vzhliada obžalovaný aj výrok o náhrade škody za nesprávny, nakoľko mu nebola preukázaná samotná vina na skutku, z ktorého mala vzniknúť škoda.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme podľa § 321 ods.1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušiť rozsudok Okresného súdu v Námestove zo dňa 24.03.2017, sp.zn. 4T/264/2008 ako rozsudok Okresného súdu v Námestove zo dňa 27.10.2017 a podľa § 322 ods.1 Trestného poriadku vrátiť súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol".

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora a poškodeného V. S. k odvolaniu obžalovaného A. N. proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa o škode.

Po splnení podmienok stanovených zákonom (§ 293 ods. 5 Tr. por.) odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného A. N..

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka podľa § 319 Tr. por. navrhla odvolanie obžalovaného proti obidvom rozsudkom zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniami napadnuté rozsudky zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa, alternatívne s poukazom na celkovú dĺžku konania navrhol, aby odvolací súd po zrušení rozsudkov okresného súdu rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu obžalobou, oslobodil.

Krajský súd ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolania obžalovaného boli podané včas, v lehote stanovenej § 319 Tr. por., boli podané oprávnenou osobou v zmysle § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. Obsah odvolaní obžalovaného spĺňa náležitosti stanovene § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Krajský súd zároveň zistil, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Odvolaací súd po vyhodnotení všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. N. je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Orgány činné v trestnom konaní a súd teda hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Hodnotenie dôkazov súdom sa musí premietnuť aj do odôvodnenia rozsudku, pričom podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa tiež právo strán konania na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Je korelátom práva strán konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, aby na ne dostali primeranú odpoveď. Nutnosť odôvodniť súdne rozhodnutie je daná rovnako vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný, ale že rozhodovanie súdu je kontrolovateľné verejnosťou. Je rovnako predpokladom toho, aby strany konania mohli účinne uplatňovať opravné prostriedky, ktoré majú k dispozícii.

Na tomto mieste krajský súd zdôrazňuje, že si v plnom rozsahu osvojuje odvolacie argumenty obžalovaného v odvolaniach vyhotovených jeho obhajcom. Argumentácia odvolateľa je logická, presvedčivá a príslušný prokurátor ju absenciou svojho vyjadrenia žiadnym spôsobom nespochybnil a neprekonal.

V okolnostiach prípadu odvolací súd netrpí žiadnymi ilúziami, či predstavami o tom, aký bol objektívny a skutočný faktický skutkový stav celého deja v inkriminovanú dobu na inkriminovanom mieste, avšak na základe vykonaného dokazovania v súlade so všetkými zásadami a pravidlami trestného konania nebol v prípade obžalovaného A. N. zabezpečený dostatočný počet, resp. množstvo, či množina a kvalita adekvátnych hodnoverných dôkazov, ktoré by umožnili v súlade s platnou právnou úpravou konštatovať, resp. rozhodnúť o vine tohto obžalovaného bez toho, aby takéto rozhodnutie nevzbudilo pochybnosti o tom, že obžalovaný je páchatel'om súdených skutkov.

Existuje veľmi silné podozrenie, že obžalovaný je páchatel'om, resp. spolupáchatel'om žalovaných skutkov vzhľadom na zistené okolnosti, chýba však rozumná istota, ktorá vylučuje akékoľvek pochybnosti o tom, že obžalovaný je páchatel', resp. spolupáchatel' žalovaných skutkov a vylučuje existenciu justičného omylu.

Podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa vykonal procesne účinným spôsobom všetky dostupné dôkazy a niet rozumnej nádeje na zistenie nových skutkových okolností, a preto krajský súd rozhodol sám na podklade dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa procesne účinným spôsobom.

Krajský súd aplikoval procesné pravidlo „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ktoré vyplýva z ústavnej zásady prezumpcie neviny (čl. 50 ods. 2 Ústavy SR). Princíp prezumpcie neviny v trestnom konaní vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie konkrétne dôkazné bremeno; ak existujú akékoľvek rozumné pochybnosti, nemožno ich vyložiť v neprospech obvineného, resp. obžalovaného, ale naopak, treba ich vyložiť v ich prospech. Pravidlá trestného konania sú preto primárne zamerané na zistenie a potvrdenie toho, či je to skutočne obvinený (obžalovaný), ktorý je vinný zo zakázaného konania. Z princípu prezumpcie neviny vyplýva pravidlo in dubio pro reo, podľa ktorého ak nie je v dôkaznom konaní dosiahnutá praktická istota o existencii relevantných skutkových okolností, t.j. ak sú prítomné dôvodné pochybnosti vo vzťahu ku skutku či osobe páchatel'a, ktoré nemožno odstrániť ani vykonaním ďalšieho dôkazu, je nevyhnutné rozhodnúť v prospech obvineného. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nie je totiž spôsobilý vytvoriť zákonný predpoklad pre odsudzujúci rozsudok.

Krajský súd s poukazom na uvedené dôvody potom aplikáciou procesných ustanovení upravených v § 321 ods. 1 písm. d), § 322 ods. 3 Tr. por. pri aplikácii oslobodzujúceho dôvodu v zmysle § 285 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pri vyhlásení oslobodzujúceho rozsudku je súd povinný postupovať pri rozhodovaní o nárokoch poškodených podľa § 288 ods. 3 Tr. por.

Na záver krajský súd len dodáva, že ustanovenie § 278 ods. 1 Tr. por. a zásada zákazu zmeny k horšiemu (zásada zákazu reformatio in peius) bráni odvolaciemu súdu v akejkoľvek úprave skutkových okolností veci a prípadne inej právnej kvalifikácii konania obžalovaného v prípade, ak by bol iný skutkový stav zistený spôsobom, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.